

ВИЛЕНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

53.

KURIER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 9-го Юля. — 1848 — Wilno. PIĄTEK, 9-go Lipca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 3-го Юня.

Высочайшій Рескриптъ,

данный на имя Военнаго Министра, Генералъ-Адъютанта Князя Чернышева.

Князь Александръ Ивановичъ! Долговременное служеніе ваше Престолу и Отечеству ознаменовано примѣрными Государственными заслугами. Незабвенной памяти Императоръ Александръ I й, съ самаго вступленія вашего на служебное поприще, обратилъ на васъ вниманіе и, облеченные Его довѣріемъ, вы постоянно были призываемы къ исполненію важныхъ порученій и благихъ Его предначертаній. Подвиги въ отечественную войну и предпринятое вскорѣ за тѣмъ, подъ вашимъ главнымъ руководствомъ, устройство Войска Донскаго, останутся на всегда памятниками отличнаго вашего служенія въ царствованіе въ Божѣ почивающаго Брата Нашего. Въ справедливомъ сознаніи высокихъ заслугъ вашихъ, Я ввѣрилъ вамъ Военное Министерство. Съ тѣхъ поръ, въ продолженіи двадцати одного года, неунышною дѣятельностію, неутомимыми трудами и заботами, поставили вы всѣ части сего обширнаго и многосложнаго Управленія на степеніи примѣрнаго порядка и благоустройства. Я долженъ отдать полную справедливость, что полезными преобразованіями по всѣмъ отраслямъ военно-сучопутнаго вѣдомства, усовершенствованіемъ хозяйства и учрежденіемъ строгой отчетности, приготовлены вами всѣ способы къ успѣшному исполненію указанной Мною мѣры объ учрежденіи особой военной силы, неременительной для Государства въ мирное время и готовой, по первому призыву, стать въ ряды Моего воинства. Нынѣ, согласно Моимъ видамъ и желаніямъ, мысль сія осуществилась сформированіемъ, въ самое короткое время, Запасной Арміи изъ безсрочно-отпускныхъ нижнихъ чиновъ. При семъ случаѣ, Я съ особеннымъ удовольствіемъ вижу, что снабженіе всѣхъ Запасныхъ войскъ, а равно и Дѣйствующей Арміи, приведенной въ военное положеніе, произведено съ необыкновенною быстротою и совершенною исправностію изъ наличныхъ запасовъ, составленныхъ вашею благоразумною заботливостію и распорядительностію. Въ изъявленіе всегдашняго Моего благоволенія,

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 3-go Lipca.

NAJWYŻSZY RESKRYPT,

do Ministra Wojny, Jenerał-Adjutanta Xięcia Czernyszewa.

Xiąże Alexandrze synu Jana! Długoletnia służba wasza Tronowi i Ojczyźnie, oznaczona jest wzorowemi zasługami stanu. Wiekopomnej pamięci CESARZ ALEXANDER I, przy samém wstąpieniu waszém do zawodu służby, zwrócił na was Swoję uwagę, i zaszczyce Jego zaufaniem, ciągle byliście powoływani do wykonywania ważnych poruczeń i błogich Jego zamiarów. Okazane czyny w czasie wojny ojczystej i przedsięwzięte wkrótce, pod główném waszém przewodnictwem, urządzenia Wojska Dońskiego, pozostaną na zawsze pomnikami odznaczającej się waszej służby, za panowania spoczywającego w Bogu Brata Naszego. Czując całą ważność zasług waszych, Powierzyłem wam Ministerstwo Wojny. Od tego czasu, w ciągu dwudziestu jednego roku, przez niezmordowaną czynność, gorliwe prace i troskliwość, wszystkie części tego obszernego i wieloskładnego Zarządu postawiliście na stopniu wzorowego porządku i wybornego urzędzenia. Winieniem oddać całą sprawiedliwość, że przez pożyteczne przekształcenia wszystkich gałęzi wydziału wojskowo-ładowego, udoskonalenie ekonomiki i wprowadzenie ścisłej rachunkowości, przygotowaliście wszystkie sposoby ku skutecznemu wypelnieniu wskazanego przez Mnie środka, w celu urzędzenia osobnej siły wojennej, któraby nie będąc ciężarem dla Państwa w czasie pokoju, była gotową za pierwszym wezwaniem stanąć w szeregach Mоеgo rycerstwa. Teraz, stosownie do Moich widoków i życzeń, myśl ta została urzeczywistnioną przez utworzenie w tak krótkim czasie Zapasnej Armii z żołnierzy i podoficerów na nieograniczonym urlopie będących. Przy tej okoliczności, Postrzegam ze szczególnem zadowoleniem, iż zaopatrzenie wszystkich wojsk Zapasnych, jako też i postawionej na stopie wojennej Armii Czynnnej, uskutecznione zostało z niezwykłą szybkością i zupełną dokładnością, wprost z tych zasobów gotowizny, które powstały w skutek przezornej waszej troskliwości i trafnych rozporządzeń. Na znak niezmiennnej Moej przychylności i serdecznej wdzięczności za tak chwalebny i prawdziwie pożyteczny służbę waszą, Najłaskawiej ofiaruję wam w podarunku Mój portret

нія и душевной признательности за столь достохвальное и истинно-полезное служение ваше, Всемилоушійше жалую вамъ портретъ Мой; алмазами украшенный, для ношения въ петлицѣ, который при семъ препровождаю, пребываю къ вамъ неизмѣнно благо-склонный.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО
ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ Петергофѣ,
25-го Іюня 1848 года.

В п л б л а.

Въ настоящемъ году, пасхальный сборъ въ пользу бѣдныхъ, призрѣаемыхъ Виленскимъ Человѣколюбивымъ Обществомъ, совершенъ трудами Почетнѣйшихъ Дамъ съ особеннымъ усердіемъ. Поступившіе въ кассу бѣдныхъ сборы слѣдующіе:

	Серебромъ руб. коп.
Графиня Мостовская, урожденная Графиня Гинтеръ, доставила	154 90½
Генеральша Пелагія Антонова, урожденная Собанская, доставила 2 полуимперіала, 4 червонца, 67 руб. кредитными билетами, 112 руб. 5 коп. серебряною монетою и мѣдью 1 руб. 76½ коп.; на серебро.	202 11½
Г-жа Матильда Бучинская, урожденная Графиня Гинтеръ, доставила 5 полуимперіаловъ, 1 лудоръ, 75 руб. кредитными билетами, 192 руб. 25 коп. серебряною монетою и 1 руб. 51½ коп. мѣдью; на серебро.	300 1½
Г-жа Надворная Советница Марія Костровицкая, урожденная Горновская, доставила 1 полуимперіаль, 2 червонца, 250 руб. кредитными билетами, 1 двойный Прусскій талеръ и разною монетою 83 коп.; на серебро.	263 78
Итого	920 81½

Человѣколюбивое Общество, изъявляя отъ имени бѣдныхъ надлежащую благодарность всѣмъ вообще благоволившимъ участвовать въ пасхальномъ подаванні, особеннымъ поставляетъ долгомъ засвидѣтельствовать истинную признательность достойнымъ и Почтеннымъ Дамамъ, неутомимымъ усердіемъ и трудами коихъ уже 40 лѣтъ усиливается, касса сего Пріюта бѣдныхъ, доставляющаго помощь нѣсколькимъ сотнямъ несчастныхъ и изувѣченныхъ.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 3 Іюля.

Прусское національное собраніе избрало, 28 минувшаго Іюня, президентомъ своимъ Г. Грабова.

— Бывшій президентъ министровъ Кампаузенъ, отправился, 25 м. м., со всѣмъ своимъ семействомъ, въ Кельнъ, гдѣ предполагаетъ пребыть двѣ недѣли.

— 23 числа отправился изъ Берлина, украшенный вѣнками, первый поѣздъ по желѣзной дорогѣ, который безъ всякаго уже препятствія совершить путь изъ Франкфурта въ Кельнъ.

— Изъ Глогова отъ 21 числа сообщаютъ: Мы получили предписаніе, чтобы приготовить все, для объявленія Глогова состоящимъ въ осадномъ положеніи.

7 Іюня.

Предсѣдатель правительственной комиссіи г-нъ Кильветтеръ назначенъ министромъ внутреннихъ дѣлъ, вмѣсто г на Родбертуса, уволеннаго отъ сей должности. Министромъ духовныхъ дѣлъ, просвѣщенія и медицинскіе части назначенъ Г. Ладенбергъ.

— Сегодня обнародовано здѣсь утвержденное Королемъ постановленіе сейма, по силѣ коего, каждый членъ онаго, принявшій штатную должность, лишается права быть представителемъ, исключая то обстоятельство, если будетъ вновь избранъ въ это званіе.

брылантами оздобiony, dla noszenia w petlicy, który przystępnymъ заłączając, zostają ku wamъ stale życziwymъ.

Na oryginalne własną Jego CESARSKIEJ MOŚCI
ręką podpisano:

NIKOLAJ.

W Peterhofie,
25-go Czerwca 1848 roku.

W i l n o.

Tegoroczna Wielkanocna kwesta dla ubogichъ przez Wilenskie Towarzystwo Dobroczytności utrzymywanych, uskuteczniłą została przez Szanowne Damy ze szczególną gorliwością i zupełnemъ poświęceniemъ się. Zbiory wniesione do kassy ubogichъ, są następujące.

	Srѣbrem rub. kop.
Z Hrabіów Günterów, Hrabina Mostowska, zebrała	154 90½
J.W. Jenerałowa Pelagia z Sobańskich Antropow, zebrała: 2 pół-imperyały, 4 dukaty, 67 rubli w biletachъ kredytnychъ, 112 rub. 5 kop. w srebrnej i 1 rubel 67½ k. w miedzianej monecie, — w ogóle srѣbrem	202 11½
J.W. Matylda z Hrabіów Günterów, Buczyńska, zebrała: 5 pół-imperyałów, 1 luidor, 75 rubli w biletachъ kredytnychъ, 192 rub. 25 kop. w srebrnej i 1 rubel 51½ kop. w miedzianej monecie, — w ogóle srѣbrem	300 1½
J.W. Radezyni Dworu, Marya z Hornowskich, Kostrowicka, zebrała: 1 pół-imperyał, 2 dukaty, 250 rubli w biletachъ kredytnychъ, 1 podwojny talar pruski i różną monetą 83 kop., — w ogóle srѣbrem	263 78
W ogóle	920 81½

Towarzystwo Dobroczytności składając w imieniu ubogichъ winne podziękowanie wszystkimъ w ogółności, którzy się raczyli przyczynić do kwesty wielkonocnej, ma za szczególny obowiązekъ oświadczyć prawdziwą wdzięczność Szanownymъ i czcigodnymъ Damomъ, których niespracowaną gorliwością i trudami od latъ 40 wspierany jest ten przytułekъ ubogichъ, udzielający pomoc kilkusetъ bѣdnymъ i nieszczęśliwymъ.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Berlinъ, 3 lipca.

Zgromadzenie Narodowe Prusskie obrało Prezesemъ swoimъ, w d. 28 czerwca, P. Grabow.

— Były Prezesъ Ministrów Camphausenъ wyjechał d. 25 z. m. z c. i.ą swoją familią do Kolonii, gdzie zamysła dwa tygodnie zabawić.

— Dnia 23 z. m. wyszedł z Berlina, ozdobiony wiencami kwiatówъ, piѣrwszy pociągъ na kolei żelaznej, który już bezъ żadnej przerwy, odbędzie drogę do Kolonii.

— Z Głogowa piszą pod d. 21 czerwca: I do nas nadszedłъ rozkazъ, aby przyzygotować wszystko do ogłoszenia Głogowa w stanie oblężenia.

Dnia 7 lipca.

P. Kühlwetter, dotychczasowy Prezesъ Kommissyi Rządowej, mianowany został Ministremъ spraw wewnętrznychъ, w miejsce P. Rodbertus, który od obowiązkówъ uwolniony został. Ministerstwo spraw duchownychъ, oświecenia i spraw lekarskichъ poruczone zostało P. Ladenberg.

— W dniu dzisiejszymъ ogłoszono uchwałę Zgromadzenia Narodowego, sankcyonowaną przez Króla, mocą której, każdy członekъ Zgromadzenia, przyjmującъ urządъ płatny, traci miejsce w reprezentacyi, jeżeli powtórnie nie podałъ się wyborowi.

А В С Т Р И Я.

Вѣна, 1 Іюля.

Прибывшій сюда вчера эрцгерцогъ Стефанъ, послѣ кратковременнаго совѣщанія съ эрцгерцогомъ Іоанномъ, возвратился немедленно въ Пестъ. Открытіе венгерскаго сейма отложено на нѣсколько дней. Поводомъ къ сему послужили кроатскія дѣла, а Банъ, или эксъ-Банъ, Јеллашичъ получилъ предписаніе эрцгерцога Іоанна прибыть въ Вѣну. Невозможно предвидѣть, какой оборотъ получатъ кроатскія дѣла, дѣлающіеся со дня на день болѣе запутанными. Этотъ вопросъ, въ настоящее время, самый важный. Императорское повелѣніе, лишающее Бана его должности и военныхъ чиновъ, подписано было въ Писбрукѣ 10 Іюня. Спусти послѣ того нѣсколько дней, Јеллашичъ явился туда лично, и въ прокламаціи, изданной 20-го Іюня, къ находящимся при италіанской арміи Гренцерамъ, Јеллашичъ снова названъ Баномъ и фельдмаршаломъ-лейтенантомъ. Изъ сего можно заключить, что Јеллашичъ успѣлъ оправдаться, ибо иначе, послѣ императорскаго повелѣнія, 10 Іюня, онъ не могъ бы 20 числа того же мѣсяца именоватьсѣ Баномъ.

— Кроатско-сербская депутація, на возвратномъ пути изъ Писбрука, посѣтила здѣшній университетъ. Др. Феги произнесъ, отъ имени своихъ соотечественниковъ, рѣчь, въ которой выразилъ дружественныя чувства Кроатовъ, Славонцевъ и Сербовъ къ Династіи и Австріи, и убѣждалъ, что Кроаты и Славоны никогда не отдѣлились бы отъ венгерской короны, если бы только ихъ народность была почитаема и поддерживаема.

— Монс. Морикини, архіепископъ Низибійскій, находится здѣсь уже нѣсколько дней. Прелатъ этотъ привезъ письмо Папы къ Императору, въ коемъ Его Святѣйшество изъявляетъ желаніе, чтобы въ Италіи какъ можно скорѣе возстановленъ былъ миръ, а равно поручаетъ милосердію Его Величества плѣнныхъ церковной области.

— Выборы породили у насъ всякаго рода проски; результатъ ихъ еще неизвѣстенъ. Между тѣмъ депутаты уже начали прибывать изъ разныхъ провинцій; въ числѣ ихъ замѣтно много крестьянъ, избранныхъ въ представители въ Галиціи; эти выборы не доставятъ никакой пользы для публичныхъ преній, ибо представители сіи ни слова не знаютъ по-нѣмецки. Въ тешенскомъ округѣ избранъ въ депутаты еврейскій проповѣдникъ, др. Мангеймеръ.

— Графъ Левъ Туна все еще управляетъ Богемією. Часть общаго мнѣнія, преимущественно же комитетъ безопасности сильно порицаетъ поведеніе, въ этомъ отношеніи нашего министерства, обвиняя графа Туна, прежде въ начатіи всего зла, а нынѣ въ притворствѣ до времени.

— Письма изъ Праги доходятъ до 27 числа. Осадное положеніе все еще продолжается. Обезоруженіе народа (національная гвардія вовсе не будетъ обезоружена) производится весьма медленно. Богемскій сеймъ будетъ отсроченъ и послѣдуетъ послѣ вѣнскаго. — Убытки, причиненные бомбардированіемъ, не столь значительны, какъ сначала полагали; потеря въ людяхъ, то же, не такъ велика. Изъ строя выбыло 39 чел. убитыми и 44 ранеными. Офицеровъ убито 3, ранено 8 чел.

6 Іюля.

Депутація изъ Франкфурта на Майнѣ, назначенная для поздравленія эрцгерцога Іоанна съ новымъ званіемъ, прибыла сюда вчера изъ Линца на пароходѣ *Hunyad*. На мѣстѣ высадки она была принята членами комитетовъ. Гг. Фингофъ и Панаашъ произнесли рѣчи, на которые Андрианъ и Раво краснорѣчиво отвѣчали. Сильныя рукоплесканія многочисленнаго народа сопровождали слова Г. Рава. Свита, состоявшая изъ нѣсколькихъ сотъ экипажей, сопровождала депутатовъ изъ Нуссдорфа въ городъ, гдѣ они привѣтствуемы были колокольнымъ звономъ и восклицаніями народа.

— Сегодня по утру, въ 11 часовъ, совершенно былъ торжественный въѣздъ депутаціей въ замокъ, гдѣ она была принимаема эрцгерцогомъ Регентомъ германскимъ, окруженнымъ министрами, посланниками вѣстхъ германскихъ странъ и генералитетомъ. Баронъ Андрианъ объявилъ цѣль прибытія депутаціи; Г. Юхо прочелъ адресъ германскаго національнаго собранія; послѣ чего говорилъ еще къ эрцгерцогу Г. Гекшеръ, коему эрцгерцогъ отвѣчалъ: что не смотря на преклонныя

А У С Т Р И Я.

Віеденъ, 1 Іюля.

Прибылъ ту онедгај Arcy-Xiąże Stefan, po krótkiej naradzie z Arcy-Xięciem Janem, powrócił natychmiast do Pesztu. Otworzenie Węgierskiego Sejmu o kilka dni zostało odwołane. Powodem tego mają być stosunki Kroatyckie, a Banus, czyli ex-Banus Jellachich, otrzymać miał od Arcy-Xięcia Jana polecenie, aby tu przybył. Trudno przewidzieć, jak ten węzeł gordyjski względem Kroaty rozwiązany będzie, codzień bowiem staje się zawikławszym. Zadanie to zdaje się być obecnie najważniejszem. Manifest Cesarski, pozbawiający Banusa jego urzędu i godności wojskowej, wygotowany był w Inspruku, d. 10 czerwca. W kilka dni później był tam Jellachich osobiście, i w proklamacyi wydanej d. 20 czerwca do Grenierów (mieszkańców Pogranicza) znajdujących się przy armii we Włoszech, podpisany jest znówu jako Banus i Feldmarszałek-Porucznik! Według zatem wszelkiego prawdopodobieństwa, Jellachich umiał się uniewinnić, inaczej bowiem, po manifestie Cesarskim z d. 10, nie mógłby d. 20 podpisywać się jako Banus.

— Kroatko-Serbska deputacja w powrocie z Inspruku odwiedziła tutejszy uniwersytet. Dr. Pegi miał w imieniu swych ziomków mówę, w której wyraził przyjacielskie uczucia Kroatów, Sławonów i Serbów dla dybasty i dla Austrii, oraz zapewnił, że Kroaty i Sławonczycy nie odłączyliby się nigdy od korony Węgierskiej, gdyby tylko ich narodowość była szanowaną i utrzymaną.

— Mons. Marichini, Arcybiskup Nisibi, bawi tu od kilku dni. Pralat ten przywiózł pismo Ojca św. do Cesarza, w którym najwyższy pasterz Katolicki wynurza życzenie, aby pukół we Włoszech był jak najspieszniej przywrócony, oraz poleca wspaniałomyślności Monarchy zabranych do niewoli poddanych Państwa Kościelnego.

— Wybory poruszyły u nas wszelkiego rodzaju intrygi. Wypadek ich jeszcze nie wiadomy. Tymczasem zjeżdżają się już Deputowani z różnych prowincyi; pomiędzy niemi widzimy wielu włościan, którzy w Galicyi obrani zostali Reprezentantami. Rozprawy publiczne nie na tych wyborach nie zyskują, gdyż ci Reprezentanci nie rozumieją ani słowa po niemiecku. Z okręgu Cieszyńskiego obranym został Deputowanym kaznodzieja żydowski, Dr. Mannheimer.

— Hr. Leon Thun stoi jeszcze ciągle na czele władzy cywilnej w Czechach. Część opinii publicznej, a mianowicie Komitet Bezpieczeństwa, nagania mocno to postępowanie ministerstwa naszego, obwiniając Hr. Thun, przedtem o początek wszystkiego złego, a teraz o udawanie tylko i obłudę do czasu.

— Listy z Pragi dochodzą do d. 27. Stan oblężenia trwa ciągle. Składanie broni przez lud (gwardya narodowa nie będzie wcale rozbrojona) odbywa się bardzo wolno. Sejm Czeski ma być odłożony, i nastąpi dopiero po Wiedeńskim. Szkody zrządzone przez bombardowanie okazują się daleko mniejsze niż z początku były podane; strata w ludziach także nie jest tak wielka. Pomiędzy żołnierzami liczono 39 zabitych, a 44 ranionych. Z oficerów poległo 3-ch, a ranionych było 8.

Dnia 6 Іюля.

Депутація з Франкфурту над Менем, która zwiastować miała urzędowanie Arcy-Xięciu Janowi nową jego godność, przybyła tu wczoraj z Linca, na parostatku *Hunyad*, i na miejscu wyładowania przyjmowana była przez członków komitetów obywatelskiego i gminnego. PP. Fischhof i Pannasch mieli mowy, na które deputowani Andrian i Raveaux odpowiedzieli. Grzmiące oklaski ogromnej masy ludu towarzyszyły słowom P. Raveaux. Orszak z kilkuset pojazdów złożony towarzyszył deputowanym z Nussdorf do miasta, gdzie przyjęci byli odgłosem dzwonów i krzykami ludu.

Dziś z rana o godz. 11, odbył się uroczysty wjazd deputacyi do zamku, gdzie ją przyjmował Arcy-Xiąże Regent Niemiec, otoczony Ministrami, Posłami wszystkich Niemieckich krajów i Jeneraleya. Baron Andrian objawił cel przybycia deputacyi; P. Jucho odczytał adres Niemieckiego Zgromadzenia Narodowego; poczem jeszcze odpowiedział do Arcy-Xięcia Heckscher; na co Arcy-Xiąże odpowiedział: że pomimo podszłego swego wieku, ofiarowaną sobie zaszczytną godność przyjmuje chętnie dla

лѣта свои, предлагаемое ему высокое званіе онъ охотно принимаетъ для счастья Германіи. По поводу однакоже настоящаго своего поста, онъ не можетъ опредѣлить времени, когда будетъ въ состояніи вступить въ управленіе Германіею, и съ этою цѣлію немедленно объясняется съ Императоромъ, для соглашенія обязанностей новаго своего званія съ довѣренностію, которою удостоилъ его Императоръ. За симъ, вмѣстѣ съ депутатами, къ которымъ сказалъ еще: „и такъ нынѣ мы все братья“, вышелъ на большой балконъ и собравшемуся на площади Франца народу сказалъ нѣсколько увлекательныхъ словъ, въ коихъ изъяснилъ истинно германскіи свои чувствованія и поблагодарилъ за изъясненное къ нему сочувствіе. Изъ укрѣпленій раздался 101 пушечный выстрѣлъ, возвышая всему міру эту чрезвычайно радостную вѣсть для всей Германіи; музыка исполнила германскую пѣснь, а народъ пропѣлъ народные гимны.

Въ то время, Его Высоч. принималъ поздравленія дипломатическаго корпуса, министровъ, вѣнской національной гвардіи и т. п. Потомъ откланилась депутация, которую въ продолженіе всего пути сопровождала радостная восклицанія народа, и возвратилась въ занятый ею домъ, изъ оконъ котораго Г. Гекшеръ и Раво произнесли краткія рѣчи, принятія съ большимъ восторгомъ. Все депутаты по два раза должны были появляться у оконъ и въ честь каждаго раздавались восклицанія: да здравствуетъ!

ВЕНГРІЯ. Пестъ, 25 Іюня.

Венгерское министерство издало прокламацію къ жителямъ Семиградской земли, въ которой изъясляетъ радость, по поводу соединенія двухъ родственныхъ народовъ, и сообщаетъ, что Король утвердилъ это соединеніе.

— Изъ Инсбрука получены извѣстія, что Императоръ не принялъ депутатій изъ Сербіи и Кроаціи; однако въ частной аудіенціи объявилъ ихъ членамъ, что постановленія аграмскаго и карловицкаго конгрессовъ противозаконны, что все требованія свои обязаны они представлять посредствомъ сейма, или кабинета Венгерскаго, и что права ихъ и преимущества будутъ сохранены. Эрцгерцогъ Іоаннъ избранъ посредникомъ въ рѣшеніи спора между Венгріею и Иллиріею. Собранію въ Аграмѣ и греческому синоду въ Темесварѣ предоставлено изложить свои требованія. Королевская прокламація къ Сербамъ имѣла желаемый успѣхъ. Жители отдають оружіе.

— Министръ внутреннихъ дѣлъ издалъ циркуляръ, заключающій уведомленіе объ открывшемся мятежѣ въ южной Венгріи, и убѣждающій въ необходимости собранія и сосредоточенія военныхъ силъ. Съ этою цѣлію въ окрестностяхъ Шегедина соберется армія; для снабженія войскъ продовольствіемъ, отправлены уже королевскіе и городскіе комиссары, съ достаточными суммами и съ разрѣшеніемъ, чтобы въ случаѣ внезапной необходимости прибѣгать къ патриотизму гражданъ и къ произведенію у нихъ займа.

— Въ здѣшней газетѣ напечатано извлеченіе изъ депеши королевскаго комиссара Ф. М. Грабовскаго, заключающее подробности событій при Карловачѣ. Еще въ Маѣ въ Карловачѣ составленъ былъ центральный комитетъ, цѣлію коего было распространеніе ненависти и вражды къ Венгерцамъ; онъ сосредоточивалъ военныя силы Баната и наконецъ явно вызывалъ народъ къ оружію, такъ что толпа въ нѣсколько тысячъ человекъ немедленно явилась по его приказанію. Чтобы предупредить дальнѣйшее распространеніе мятежа, фельдмаршалъ напалъ на инсургентовъ 11 числа с. м. Битва съ отрядомъ мятежниковъ въ 6,000 чел., продолжалась съ 6 часовъ утра до поздняго вечера. Для того, чтобы войскамъ своимъ доставить болѣе удобное движеніе, и заставить непріятеля выйти въ открытое поле, фельдмаршалъ вынужденъ былъ сжечь гранатами часть города Карловача. Инсургенты сражались съ ожесточеніемъ и постоянно усиливались подкрѣпленіями, присылаемыми имъ изъ смежныхъ окрестностей. Къ счастью, что стоявшіе въ лагерѣ, около Нейцатца банатскія войска, не были въ состояніи доставить имъ подкрѣпленія, такъ какъ ихъ удерживалъ въ повиновеніи Нейцатскій и Теверинскій императорскіе комиссары. 13 числа с. м. господствовало, по видимому, спокойствіе, но окрестные жители продолжаютъ обнаруживать враждебныя свои намѣренія и собирають новыя силы, такъ что, по мнѣнію фельдмаршала, едва-ли можно будетъ остановить движеніе сего народонаселенія посредствомъ одной вооруженной силы, безъ нѣкоторой уступчивости.

добра Niemiec. Z powodu jednak obecnego swego stanowiska, nie może oznaczyć czasu, w którym będzie mógł objąć zarząd Niemiec, i w tym celu niezwłocznie porozumie się z Cesarzem, dla pogodzenia obowiązków swego nowego urzędu z zaufaniem, jakim go Cesarz obdarzył. Następnie wraz z deputowanymi, których biorąc za ręce rzekł: „Teraz więc wszyscy jesteśmy sobie braćmi“, wszedł na wielki balkon i przemówił do zgromadzenia ludu na placu Franciszka kilka ujmujących słów, w których objawił swoje prawdziwie Niemieckie uczucia i podziękował za okazywane mu współczucie. Z wałów zagrzmiąło 101 wystrzałów działowych, zwiastując całemu miastu tę niezmiernie radosną dla Niemiec nowinę; muzyki zagrały pieśń niemiecką, a lud odśpiewał narodowe hymny.

Podczas tego J. C. Wysokość przyjmował powinszowania od Ciała Dyplomatycznego, Ministrów, Wiedeńskiej gwardyi narodowej i t. p. Późem pożegnał deputacyą, której przez całą drogę towarzyszyły radosne okrzyki ludu, aż do drzwi jej mieszkania, z okien którego P. P. Heckscher i Raveaux mieli jeszcze krótkie mowy, które z wielkim zapamię przyjęte zostały. Wszyscy deputowani po parę razy musieli się pokazywać z okien i dla każdego wydawano okrzyki: Niech żyje!

WĘGRY. Pest, 22 czerwca.

Ministerstwo Węgierskie wydało odezwę do mieszkańców Xięstwa Siedmiogrodzkiego, w której, wynurzając radość z powodu unii dwóch bratnich narodów, donosi, że Król raczył jej udzielić swoje sankcya.

— Z Inspruku mamy pomyślne wiadomości. Cesarz nie przyjął deputacyj: Serbskiej i Kroackiej; udzielił jednakże przywattne posłuchanie jej członkom, na którym oświadczył im, że postanowienia kongressów: Agramskiego i Karlowickiego są przeciwnie prawom; że wszelkie żądania przez Sejm i gabinet Węgierski podawać powinni; zapewnił ich atoli, że ich prawa i przywileje zachowa. Arcy-Xiąże Jan wybrany jest pośrednikiem między Węgrami a Illirya. Kongregacya w Agram i synod Grecki w Temeswarze mają spisać żądania i życzenia. Odezwa Królewska do Serbów sprawiła skutek pożądany; mieszkańcy składają broń.

— Minister spraw wewnętrznych wydał okólnik do żupanów dolnych Węgier, zawierający doniesienie o wyrażnem powstaniu w południowych Węgrzech, i okazujący konieczność zebrania i skoncentrowania sił. W tym celu, w okolicach Szegedynu zgromadzać się będzie siła wojenna, ku opatrzeniu zaś potrzeb wojska wystani zostają Kommissarze Królewscy i miejscy, z należytą summa pieniężną, i upoważnieni w przypadku nagłej potrzeby do odwołania się do patriotyzmu obywateli i do zaciągnięcia od nich pożyczki.

— Gazeta tutejsza zawiera wyciąg z depeszy Królewskiego Kommissarza F. M. Hrabowskiego, obejmujący szczegóły wypadków pod Karłowaczami. Jeszcze w Maju zawiązał się w Karłowaczach Komitet centralny, który usiłował rozszerzać nienawiść i nieprzyjaźń ku Węgom, ściągając zbrojne siły z Banatu, i nakoniec wezwał otwarcie do broni, tak, że rzesza z kilku tysięcy zbrojnych stanęła zaraz na jego rozkazy. Dla powściągnięcia dalszego szerzenia się rokoszu, Feldmarszałek uderzył na nich d. 11 b. m. Walka trwała od 6-ej rano do późnego wieczoru, przeciw przeszło 6,000 ludu; przytém, dla snadniejszego obrotu wojska i wywabienia nieprzyjaciela na otwarte pole, Feldmarszałek był przymuszony spalić granatami część miasta Karłowacz. Powstańcy walczyli z wściekłością i ciągle wzmagali się posiłkami, nadsyłanemi im z sąsiednich okolic. Szczęściem, iż stojące obozem wojsko Banackie, koło Neusatz, nie było w stanie udzielić im pomocy, gdyż je trzymał na wodzy Ces. Kommissarz Neusatzu i Teweryny. Dnia 13 b. m. panowała na pozór spokojność, ale lud okoliczny, nie przestał okazywać nieprzyjaźnych zamiarów i gromadzi znów nowe siły; tak, iż zdaniem Kommissarza jest, iż z trudnością przyjdzie pokonać tę ludność, samą jedynie mocą oręża, bez uczynienia pewnych powolności.

1 *Июля.*

Эрцгерцогъ Стефанъ назначенъ неограниченнымъ королевскимъ намѣстникомъ въ Венгріи и смежныхъ странахъ. На семъ основаніи Палатинъ будетъ утверждать всѣ составленныя венгерскимъ сеймомъ постановленія, и будетъ пользоваться всѣми правами, предоставленными Королю уложеніемъ.

— Венгерскія войска получили предписаніе напасть со всею силою на южныхъ инсургентовъ.

Телесваръ, 28 Іюня.

Сегодня получены здѣсь слѣдующія извѣстія : 1) Королевскіе комиссары Черновичъ и Грабовскій заключили временный договоръ съ инсургентамъ, собранными при Карловачѣ и римскихъ укрѣпленіяхъ ; 2) почти весь пограничный кордонъ со стороны Сербіи распущенъ. Въ Вейскирхенѣ Сербъ прибываютъ уже на рынокъ съ табакомъ и солью; 3) Вооруженныя сербскія толпы находятся въ Паячовѣ и снова ворвались въ Орсову, гдѣ пребываютъ и донынѣ.

Трієстѣ, 28 Іюня.

Сегодня по утру мы получили неожиданное известіе, что неприятельскій флотъ оставилъ воды при Пирано и что съ береговъ уже не видно его. Посланный для рекогносцировки пароходъ подтвердилъ сіе известіе.

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ , 1 Июля.

Засѣданіе національнаго собранія , 29 и 30
 Іюня. 29 числа президентъ собранія представилъ про-
 ектъ, чтобы сердце генерала Негрѣ помѣщено было
 въ храмѣ Инвалидовъ, тѣло же , по просьбѣ сограж-
 данъ, было отдано жителямъ гор. Лилл; чтобы сынъ
 покойнаго, служавшій волонтеромъ и выдержавшій уже
 экзаменъ для поступленія въ Сень-Сирское училище,
 произведенъ былъ въ подпоручики , а равно, чтобы
 вдовѣ этого генерала, неимѣющей никакого состоянія,
 кромѣ установленной для вдовъ ген.-лейтенантовъ пен-
 сии по 1,500 фр., назначено было пожизненное пособіе
 въ 3,000 фр., съ тѣмъ, чтобы половина этого пособія
 перешла по ея смерти надѣтей. Проектъ этотъ при-
 нятъ собраніемъ единогласно, а за симъ такимъ же об-
 разомъ опредѣлено было изъясненіе сожалѣнія о кон-
 чинѣ архіепископа. Послѣ сего ген. Кавеньякъ объя-
 вилъ, что адмиралъ Лебланъ отказался отъ принятія
 портфеля морскаго министерства; а потому онъ назна-
 чилъ морскимъ министромъ Г. Бастида, а министромъ
 иностранныхъ дѣлъ ген. Бедо. Извѣстіе это принято
 съ совершеннымъ удовольствіемъ. За симъ собраніе
 приступило къ выбору президента. Г. Мари, бывшій
 членъ исполнительной коммиссіи, изъ 790 голосовъ по-
 лучилъ 414 и избранъ президентомъ. Г. Сенаръ про-
 стился съ собраніемъ, а министръ внутреннихъ дѣлъ
 потребовалъ кредита въ 3,000,000 франковъ для посо-
 бія семействамъ убитыхъ членовъ національной гвар-
 діи, а милліонъ — на жалованье подвижной національной
 гвардіи. Оба сии проекта, нетерпящіе отлагательства,
 собраніе немедленно утвердило. Наконецъ послѣдова-
 ли пренія касательно проекта о національных мастер-
 скихъ, но, по предложенію ген. Кавеньяка, они отло-
 жены до Понедѣльника. Генеральъ обѣщалъ сообщить
 собранію о мѣрахъ, предполагаемыхъ имъ для разрѣ-
 шенія этого вопроса.

30-го числа, Г. Мари занялъ мѣсто президента и благодарилъ собраніе за выборъ. За сѣмъ избранъ, по жребію, составъ отдѣлений и приступлено къ пріемѣ въ выборы муниципальных совѣтовъ, въ округахъ и въ департаментахъ.

— Въ Парижѣ господствуетъ спокойствіе, и сообщеніе во всѣхъ кварталахъ возстановлено. Число арестованныхъ мятежниковъ простирается до 6,500, съ которыхъ ежедневно снимаютъ показанія, чтобы ускорить время отправленія ихъ изъ краѣ. Предполагаютъ также выслать выпущенныхъ изъ тюрьмы преступниковъ, число коихъ простирается до 22.000.

— По распоряженію морскаго министра пригото-
влены транспортныя суда, для перевозок мятежни-
ковъ; ихъ сопровождать будетъ флотилія, подъ на-
чальствомъ одного изъ контръ-адмираловъ.

— Изъ всѣхъ сосѣднихъ департаментовъ прибыли въ Парижъ Сестры Милосердія, для смотрѣнія за ранеными.

Dnia 1 lipca.

Król mianował Arcy-Xięcia Stefana nieograniczonym swoim Namiestnikiem w Węgrzech i krajach przyległych. Palatyn więc będzie zatwierdzał prawa przez Sejm Węgierski uchwalane, i wchodził we wszystkie prerogatywy, które konstytucya Królowi zapewnia.

— Wojsko Węgierskie otrzymało polecenie uderzenia z całą siłą na powstańców w prowincjach południowych.

Temeswar, 28 czerwca.

Dzisiaj nadeszły tu następujące wiadomości: 1) Kommissarze Królewscy Czernowicz i Hrabowski zawarli tymczasową konwencyą z powstańcami, zgromadzonemi pod Karłowaczami i w szanieach Rzymskich; 2) Prawie cały kordon graniczny od strony Serbii został rozwiązany. Do Weisskirchen przybywają już Serbowie z tobaką i solą na targi, 3) Zbrojne tłumy Serbskie znajdują się w Panczowie, wtargnęli znowu do Orsowy, i to miasto dotąd trzymają.

Tryest, 28 czerwca.

Dzisiaj rano niespodzianą otrzymaliśmy wiadomość, że flota nieprzyjacielska opuściła wody pod Pirano, i że z brzegów już jej nie widać. Wysłany na rozpoznanie parostatek potwierdził tę wiadomość.

FRANCYA.

Paryż, 1 lipca.

Obrazy Zgromadzenia Narodowego, w dniu 29 i 30 czerwca. W dniu 29-m wniósł Prezes Zgromadzenia projekt, aby serce Jenerała Negrier złożone zostało w świątyni Inwalidów, ciało zaś, na prośbę ziomeków, oddane mieszkańcom Lille; aby syn jego, służący jako ochotnik, który już złożył examen do szkoły St. Cyr, mianowany był Podporucznikiem; tudzież, aby pozostałej wdowie, niemającej żadnego majątku, prócz należącój się pensyi dożywocie 3,090 fr., z warunkiem, że połowa téj summy spada na dzieci. Projekt ten, przyjęło Zgromadzenie jednomyślnie; poczem tymże sposobem, uchwaliło wynurzenie żalu, na powodu śmierci Arey-Biskupa. Następnie Jenerał Cavaignac oświadczył, że Admirał Leblanc nie chciał przyjąć ministerstwa marynarki, zatem mianował Ministrem tego wydziału P. Bastide, a Ministrem spraw zagranicznych, Jenerała Bedeau. Wiadomość tę przyjęło z żywym zadowoleniem. Poczem przystąpiło Zgromadzenie do obioru Prezesa; P. Marie, były członek Kommissyi Wykonawczój, z 790 głosów, otrzymał 414, zatem został obwołany Prezesem. Składający Prezesostwo P. Senard, pożegnał Zgromadzenie, a jako Minister spraw wewnętrznych, zażądał kredytu trzy miliony fr. na wsparcie rodzin poległych gwardzystów narodowych, tudzież milion na żołąd dla ruchomej gwardyi narodowej; oba te projekta, jako wymagające pośpiechu, Zgromadzenie natychmiast uchwaliło. Z porządku dziennego miano się naradzać nad projektem do prawa o warsztatach narodowych, ale na wniosek Jenerała Cavaignac odroczono rozprawy do Poniedziałku. Jenerał przyrzekł w dniu owym zawiadomić Zgromadzenie o środkach, jakie przedsięwziął do rozwiązania téj kwestyi, tak od wszystkich pożądanego.

W dniu 30-m, P. Marie zajął krzesło Prezesowskie, i złożył zgromadzeniu dzięki, za swój wybór. Następnie wybrano losem bióra i zajęto się naradami nad projektem do prawa o wyborach rad muncypalnych, okręgowych i departamentowych.

— Paryż jest zupełnie spokojny, a komunikacye we wszystkich cyrkulach przywrócone. Liczba uwięzionych wicherzycieli dochodzi do 6,500; codziennie odbywa się ich przesłuchanie, a to dla przyspieszenia deportacyi. Myśla także o usunięciu wypuszczonych z więzień złoczyńców, których liczba dochodzi tu do 22,000.

— Minister marynarki kazał już przygotować statki przewozowe do przewiezienia ujętych powstańców; statkiem tym towarzyszyć będzie flota, zastająca pod wodzą jednego z Kontr-Admiratów.

— Ze wszystkich sąsiednich departamentów przybyły do Paryża Siostry Miłosierdzia, dla pielęgnowania rannych.

— Набальзамированное тѣло архіепископа поставлено на катафалк въ архіепископскомъ дворцѣ. Парижскій меръ издалъ распоряженіе, чтобы его статуя поставлена была на площади *Quinze Vingt*. Покойный архіепископъ *Affre* имѣлъ 55 лѣтъ отъ роду, и въ этомъ высокомъ званіи находился уже съ 1840 года.

2 Іюня.

Генераль Шангарнье назначенъ главнокомандующимъ національною гвардіею Сенскаго департамента, а генераль Перро начальникомъ главнаго штаба этой гвардіи.

— Національное собраніе занималось вчера, въ своихъ отдѣленіяхъ, выборомъ президентовъ на текущій мѣсяцъ. Выборъ сей важенъ, потому что въ этомъ мѣсяцѣ будетъ разсматриваемъ уставъ и прочіе коренные законы. Президентами назначены: Гг. Тьеръ, Берье, Дюфоръ, Вивьенъ, Дюпенъ, Билльо, де Траси, Густавъ Бомонъ, Жираръ, Пажесъ де Ларежъ, Базъ, Барошъ, Кормененъ и Леро. Въ нѣкоторыхъ отдѣленіяхъ приступили уже къ разсмотрѣнію устава.

— Въ Парижѣ, какъ бы волшебнымъ жезломъ снова возобновлено довѣріе. Генерала Кавеньяка парижане обожаютъ. Рѣшительности и энергіи его все приписываютъ побѣду. Въ продолженіе 4 дней и ночей онъ не сходилъ съ лошади, дважды отправлялся въ блузѣ къ мѣсту мятежа, съ тою цѣлію, чтобы не будучи замѣченнымъ, все видѣть; немногими словами умѣлъ онъ одушевить войска и вслѣдъ за симъ поощрить собраніе къ твердости. Когда 29 числа поздравляли его съ новымъ званіемъ, онъ отвѣчалъ: „Я долженъ прежде заслужить ваше довѣріе, но повѣрьте мнѣ, что я питаю лишь одну мысль, чтобы сдѣлаться Вашингтономъ Франціи.“

— Вотъ имена генераловъ, убитыхъ во время послѣдняго мятежа: Негріе, Бреа, Франсуа, Рено и Бургонъ; остались тяжело ранеными генералы: Корте, Дамемъ, Дювивье, Фуше, Бедо, Лафонтенъ и Клементій Тома.

— Въ *National* напечатаны слѣдующія подробности о кончинѣ генерала Бреа, павшаго жертвою самой гнусной измѣны. При заставѣ св. Якова, офицеръ сей долженъ былъ овладѣть сильнѣйшею изъ всѣхъ баррикадъ; въ ту минуту когда въ члѣ значительнаго отряда начиналъ онъ атаку, два инсургента выступили въ качествѣ парламентаровъ, и изъявивъ сожалѣніе и увѣривъ въ своихъ мирныхъ чувствованіяхъ, приглашали генерала и двухъ его адъютантовъ, чтобы они перешли на ту сторону баррикады. Офицеры сіи, къ несчастію, повѣрили ихъ приглашенію; но лишь только явились между инсургентами, какъ вдругъ послѣдніе обзоружили ихъ и начали угрожать смертію, если состоящіи подъ ихъ командою войска не положить тотчасъ оружія. Послѣ отрицательнаго отвѣта, генераль и его адъютанты были втѣснены въ смежный домъ, гдѣ генераль и одинъ изъ адъютантовъ были тотчасъ разстрѣляны и изрублены въ куски; другой же адъютантъ одолженъ спасеніемъ своимъ одному изъ инсургентовъ, который самъ прежде былъ солдатомъ. Спустя нѣсколько минутъ послѣ того, баррикада была взята, а находившіеся при ней инсургенты разбѣжаны или захвачены. Между ними находилось много освобожденныхъ съ галеръ преступниковъ; счастіе для насъ, что мы можемъ думать, что это они совершили сіе злодѣяніе.

— Къ числу высшихъ офицеровъ, тяжело раненныхъ во время борьбы, принадлежитъ полковникъ Куртижи, которому велѣно было взять приступомъ нѣсколько баррикадъ, преимущественно баррикаду въ Монимонтанъ. При одной изъ первыхъ атакъ, пуля раздробила ему руку, но не смотря на то онъ велѣлъ нести себя на носилахъ и управлялъ движеніемъ своего отряда.

— Когда генераль Ламорисьеръ, въ минувшее Воскресенье приказалъ прекратить пальбу въ мятежниковъ на предмѣстіи св. Антонія, съ цѣлію пригласить ихъ къ сдачѣ, они полагали, что военное начальство хочетъ вступить съ ними въ переговоры; почему угговорились потребовать 30,000,000 фр., для раздѣленія между сражавшимися демократами, а также головы генерала Кавеньяка и освобожденія Барбеса и его соумышленниковъ.

3 Іюля.

Въ Монитерѣ напечатанъ отвѣтъ министра иностранныхъ дѣлъ, г-на Бастида, на ноту лорда Норманби отъ 27 Іюня, въ коей онъ протестуетъ противъ нѣкоторыхъ выраженій, употребленныхъ исполнитель-

— Nabalsamowane ciało Arcy-Biskupa wystawione jest na katafalku w Arcy-Biskupim pałacu. Mer Paryża wydał rozporządzenie, iż piasg jego wzniesiony został na dziedziniec Quinze-Vingts. Zmarły Arcybiskup, X. Affre, miał wieku lat 55, i już od roku 1840 wysoką swą godność piastował.

Dnia 2 lipca.

Генералъ Шангарнье мianowany został ostatecznie głównym dowódcą gwardyi narodowej departamentu Sekwany, a General Perrot, szefem sztabu Generalnego tejże gwardyi.

— Zgromadzenie Narodowe wybierało wczoraj w biurach swoich Prezesów na miesiąc bieżący. Czynność ta była nader ważną, w tym bowiem miesiącu ma być rozbięraną ustawa i inne prawa zasadnicze. Prezesami obrano: PP. Thiers, Berryer, Dufaure, Vivien, Dupin, Billaut, de Tracy, Gustawa Beaumont, Girard, Pagès de l'Ariège, Baze, Boroche, Corménin i Leyraud. W kilku biurach zajęto się natychmiast rozbiorem ustawy.

— W Paryżu jakby łaską czarodziejską ożywiło się na nowo zaufanie. General Cavaignac jest Bożkiem Paryżanów. Jego determinacyi i energii przypisują powszechnie zwycięstwo. Przez 4-ry dni i noce nie zsiadał z konia; dwa razy udawał się w bluzie na widownię powstania, aby niepostrzeżony sam wszystko widział. Kilku słowy umiał zagrzewać wojsko i zaraz potem równie dzielnie zachęcał do wytrwałości Zgromadzenie Narodowe. Gdy mu d. 29 wieszowano jego nominacyi, odpowiedział: „Muszę pićwój zasłużyć sobie na wasze zaufanie, ale wierzajcie mi, że jedną tylko najwyższą mam dumę, t. j. abym się stał Washingtonem Francyi.“

— Oto jest spis Jenerałów, którzy utracili życie w ostatnim powstaniu: Negrier, Brea, Francois, Reynaud i Bourgon; zaś Jenerałowic: Corté, Damesme, Duvivier, Foucher, Bedeau, Lafontaine i Klemens Thomas, ciężkie odnieśli rany.

— *National* zawiera następujące szczegóły o śmierci Jenerała Brea, który stał się ofiarą najniebezpieczniejszej zdrady. Przy rogatce St. Jacques, officer ten zdobywać miał najmocniejszą ze wszystkich barykad; w chwili gdy na czele mocnego oddziału rozpoczynał atak, dwóch powstańców wystąpiło jako parlamentarze, a wynurzając żal, i zapewniając o swych uczuciach braterskich, wzywali Jenerała i dwóch jego adjutantów, aby przeszli za barykadę. Na nieszczerze officerowie ci zaufali temu wezwaniu. Ale zaledwie znaleźli się pośród powstańców, zostali wnet rozbrojeni, i zagrożono im śmiercią, jeżeli wojsko, którem dowódzą natychmiast nie złoży broni. Po odmownej odpowiedzi Jenerała, on sam i jego adjutanci zawleczeni zostali do sąsiedniego domu, gdzie dano im godzinę czasu do namysłu. Po upływie tego czasu, jeden z adjutantów i sam Jenerał zostali wnet zastrzeleni i w sztuki porabani. Drugi adjutant winien był swe ocalenie jednemu z powstańców, który sam niegdyś był żołnierzem. W kilka minut potem barykada została zdobyta, a powstańcy, którzy jęj strzegli, rozpedzeni lub w niewolę zabrani. Po między niemi znajdowało się wielu zbrodniarzy uwolnionych z galery, i szczęście dla nas, że możemy sądzić, iż to oni popełnili tę zbrodnię.

— Do liczby wyższych officerów ciężko ranionych w dniach walki, należy Półkownik Courtigis, który miał polecenie zdobycia kilku barykad, mianowicie barykady w Menilmontant. W jednym z pićwrszych ataków kula strzaskala mu rękę; pomimo to atoli, kazawszy się nicieś na materacu, sam obrotami swego wojska kierował.

— Kiedy w zeszłą Niedzielę Jenerał Lamorieière kazał na przedmi ściu św. Antoniego wstrzymać ogień, w celu wezwania powstańców do poddania się, sądzili oni, że władza wojskowa chce się z nimi układać, i między inoemi uradzili żadać dla siebie następujących warunków: Wypłaty 30,000,000 fran., d'a podziału między walczących demokratów; następnie głowy Jenerała Cavaignac, i wypuszczenia natychmiast na wolność Barbesa i jego spółników.

Dnia 3 lipca.

Monitor umieścił odpowiedź Ministra spraw zagranicznych P. Bastide, na notę Lorda Normanby, podaną w d. 26-m. czerwea, w której tenże protestuje przeciw niektórym wyrazom Kommissyi Wykonawczej, użytym prze-

— Изъясненіе, къ коему относится упомянутая въ Мониторѣ нота англійскаго посланника, происходитъ отъ быв. министра Флокена, который, 23 Іюня, жаловался въ національномъ собраніи на происки, производимые заграницею противъ французской республики.

блики.

— По распоряженію генерала Кавеньяка, третьяго дня выдана въ 14-ти округахъ Парижа слѣдовавшая плата тѣмъ работникамъ, кои не участвовали въ мятежѣ. Мастерскія въ 12 округѣ упразднены, и рабочіе будутъ отправлены на частныя фабрики, а тѣмъ, которые немогутъ работать выдаваемо будетъ пособие, которое они получаютъ на своей квартирѣ; наконецъ, часть рабочихъ будетъ перевезена въ Африку, для заселенія этой страны. Національное собраніе, по выслушаніи доклада г-на Фаллу, приступитъ къ разсмотрѣнію проекта постановленія о рабочихъ.

— Говорить, что быв. исполнительная комиссия сама хочет предложить соображению нац. собрания свое поведение относительно мятежа. Комиссия утверждает, что она употребила все мѣры для предупреждения случившихся событий, и потому ответственность за пролитую кровь не может пасть на нее.

— Въ Кельнской газетѣ напечатано: Сардинское правительство посредствомъ своего посланника, пригласило французскій кабинетъ, чтобы онъ, вмѣстѣ съ нѣсколькими офицерами, прислалъ къ нему Маршала Бюжо, для принятія главной команды надъ всѣми Ломбардо-Сардинскими войсками. Испанскій князь, приглашенный въ Парижъ, согласился на сіе предложеніе и чрезъ нѣсколько дней отправляется въ Италію. Это извѣстіе требуетъ подтвержденія.

— Генеральнымъ секретаремъ исполнительной ком-
миссiи назначенъ эскадронный командиръ Фоасси.

— У одного кузнеца нашли 13 приготовленных гильйотин, а 100 гильйотин, вместо казней, должны были распространить во всей Франции учение социаль-но-демократической республики.

Франкфуртъ на Майнѣ, 1 Іюля.

Въ слѣдствіе выбора президента центрального правительства, 29-го Іюня, сеймъ Германскаго союза тогоже числа постановилъ отправить эрцгерцогу Іоанну слѣдующій адресъ:

Ваше Императорское Высочество! Національное собрание торжественно избрало Ваше Высочество верховнымъ правителемъ нашего великаго отечества. Сеймъ союза раздѣляетъ питаемое къ Вамъ народомъ уваженіе, а равно возвышенную любовь къ отечеству, обнаружившуюся въ этомъ событіи. Сеймъ раздѣляетъ и твердое убѣжденіе, что выборъ этотъ предвѣщаетъ благосостояніе и будетъ лучшимъ ручательствомъ единства, силы, чести и свободы нашего общаго отечества. Сеймъ спѣшитъ изъяснить Вашему Императорскому Высочеству это убѣжденіе и эти чувства. Прибывшіе на сеймъ уполномоченные Нѣмецкихъ державъ съ удовольствіемъ могутъ увѣрить, что еще предъ закрытіемъ преній касательно образованія центральной верховной власти, правительства уполномочили ихъ объявить согласіе на предоставленіе Вамъ этого высокаго званія. Въ столь важную эпоху, Сеймъ Германскаго союза одушевленъ пламеннымъ желаніемъ, чтобы Ваше Императорское Высочество посѣпшии о-вѣтствовали призванію къ столь высокому назначенію и всеобщему довѣрію и чтобы тѣмъ утвердили упованіе наше, что Провидѣніе приведетъ могущественный Нѣмецкій народъ къ новой эпохѣ благосостоянія и величія. Франкфуртъ, 29 Іюня 1848 года.

Сеймъ Германскаго союза, отъ имени его:

Предсѣдательствующій: *фонъ Шмерлингъ.*

— Въ Брауншвейгѣ обнародованы 28 Мая два постановленія. Одно изъ нихъ уничтожаетъ всѣ законныя разницы, происходящія отъ вѣроисповѣданія;

ciw Anglii i jej gabinetowi. Odpowiedz ta jest następującej
osnowy: „Milordzie! Jest to mojem i rządu mojego zdaniem
że rząd J. K. Mości jest zbyt prawym, by mógł mieć udział
podlegający w okropnych wypadkach Paryżskich. Nie
mam nic przeciw temu, abyś Pan memu oświadczeniu i swo-
jej nocie nadał taką jawność, jaką uznasz za potrzebną. Na-
wet widziałbym to z największą radością, jako nowy do-
wód wzajemnych dobrych i przyjacielskich uczuć, ożywia-
jących oba nasze rządy.“

— Wyrażenie, do którego się ściąga wspomniana przez *Monitora* nota Pośta Angielskiego, pochodzi od byłego Ministra Flocon, który d. 23 czerwca użalał się w Zgromadzeniu Narodowem na intrygi, za granicą przeciw Francuzkiej Rzeczypospolitej prowadzone.

— Jenerał Cavaignac, kazał zawczoraj wypłacić w 14 okręgach Paryża zaległą płać tym robotnikom, którzy nie mieli udziału w powstaniu. Warsztaty 12 okręgu są rozwiązane; robotnicy odesłani będą do fabryk prywatnych; niemogący pracować otrzymają zasiłki, które im do mieszkań odnożone będą; nakoniec, część robotników przewiezioną zostanie do Afryki, w celu zakładania osad w tym kraju. Zgromadzenie Narodowe, po wysłuchaniu sprawozdania P. Falloux, zajmie się rozbiorem projektu do prawa o robotnikach.

— Mówią, że była Wykonawcza Kommissya sama chce zaproponować roztrząśnienie jęj postępowania co do dni powstania. Kommissya utrzymuje, jak słyhać, że użyła wszelkich środków do zapobieżenia szasłym wypadkom, i że przeto odpowiedzialność za rozlaną krew w żaden sposób spaść na nią nie może.

— W *Kolońskięj Gazecie* czytamy: Rząd Sardyński wezwał przez swego Posła gabinet francuzki, aby wraz z kilku oficerami przysłał mu Marszałka Bugeaud na dowódzcę wszystkich wojsk Lombardzko-Sardyńskich. Xiążę Isły powołany do Paryża, przyjął jakoby rzeczoną propozycją i za kilka dni udać się ma do Włoch. (Wiadomość ta potrzebuje potwierdzenia).

— Sekretarzem Jeneralnym Władzy Wykonawczej mianowany został szef szwadronu Foissy.

— U jednego kowala znaleźć miano 13 gotowych gilotyn, a 100 gilotyn miało, zamiast katedr, krzewić zasady socjalno-demokratycznój Rzeczypospolitej po całej Francyi.

Frankfurt nad Menem, 1 lipca.

W skutku dokonanego d. 29-go czerwca, obioru Prezesa rządu centralnego (Rejenta), Sejm Związkowy (*Bundestag*) na posiedzeniu w tymże dniu uchwalił jednogłośnie, przesłać Arey-Xięciu Janowi address następujący:

„Najdostojniejszy Arcy-Xiąże! Wielkim, uroczystym aktem, W. C. Wysokość wybranym zostałeś przez Zgromadzenie Narodowe Niemieckie na Rządcę naszej wielkiej ojezyny. Sejm Związkowy podziela z całym narodem uwielbienie dla W. C. Wysokości, oraz wniosło uczucia patriotyczne, łączące się z tym wielkim wypadkiem. Dzie-
li on również silne zaufanie, iż wybór ten będzie zwiastunem pomyślności i najlepszą rękojmią jedności, siły, honoru i swobody naszej ogólnej ojezyny. Sejm pośpiesza z wynurzeniem W. C. Wysokości tego przekonania i tych uczuć. — Ze szczególniejszym jednak zadowoleniem, zgromadzeni na Sejm Związkowy pełnomocnicy rządów Niemieckich, zapewniają W. C. Wysokość, że jeszcze przed zamknięciem obrad nad utworzeniem centralnej w adzy tymczasowej, upoważnieni zostali przez swe rządy do oświadczenia się za wyborem W. C. Wysokości na tak znakomitą godność. Sejm Związkowy Niemiecki w tych ważnych czasach ożywiony jest najgorętszym życzeniem, abyś W. C. Wysokość jak najprędzej odpowiedział wszechstronniemu zaufaniu i powołaniu do tak wielkiego dostojństwa, i abyś przez to wzmocnił nasze nadzieje, iż Opatrzność doprowadzi potężny naród Niemiecki do nowej epoki szczęścia i wielkości. Frankfurt, 29-go czerwca 1848 roku.

Sejm Związkowy Niemiecki, i w jego imieniu:
Prezylujący, von Schmerling.

— W Brunświku ogłoszono d. 28 maja dwa prawa. Jedno z nich znosi wszelkie różnice prawne, wynikające z wyznania wiary; celem jego jest zupełna emancypacja Żydów. Drugie zaś, aby nigdzie nie było pół środ-

сдѣловательно цѣль его — совершенная эманципация Евреевъ. Второе же опредѣляетъ, чтобы ни въ какомъ случаѣ не были употребляемы полумѣры; отмѣнить существовавшее донынѣ воспрещеніе заключать браки между Христіанами и Евреями, и опредѣляетъ обрядъ такихъ смѣшанныхъ браковъ.

Шлезвигъ-Гольштейнское-Герц. Фленсбургъ, 2 Іюля.

Генералъ Врангель, узнавъ, что Датчане построили укрѣпленія подъ Гадерслебеномъ, выступилъ 29 с. м. чтобы атаковать ихъ, но непріятель отступилъ ночью въ Ютландію и Прусскія войска захватили только изъ аріергарда нѣсколько пѣхотныхъ. Генералъ Врангель не вторгнется въ Ютландію, но расположитъ войска свои такъ, чтобы защитить сѣверный Шлезвигъ отъ непріятельскаго нападенія.

Апенраде, 30 Іюня.

Близъ Гадерслебена произошло сраженіе между волонтерами, подъ начальствомъ майора Танна, и Датскими войсками, въ которомъ послѣдніе остались побѣжденными. Майоръ Таннъ, на другой день, занялъ городъ, Датчане отступили къ Фіоніи.

ШВЕЦІЯ.

Стокгольмъ, 16 Іюля.

Весь Шведско-Норвежскій флотъ находится теперь въ пристани Мальмозъ; онъ состоитъ изъ 12 военныхъ кораблей, въ томъ числѣ находится 4 фрегата. Въ Мальмозѣ сосредоточены два баталіона гвардіи, три эскадрона гуссаръ и одинъ гренадерскій баталіонъ и два линейные полка; прочія войска расположены въ Ланскронъ, Гельсенбургъ, около Люнбю и Тведоры. При такихъ военныхъ движеніяхъ происходятъ непрерывныя дипломатическія сношенія, по коимъ можно заключать, что ведутся переговоры. Англійскій посланникъ, прибывшій изъ Копенгагена, представленъ былъ 9 с. м. министромъ иностранныхъ дѣлъ Королю Оскару; послѣ продолжительной конференціи, Его Величество отправился къ Королю Датскому, съ которымъ также имѣлъ продолжительное совѣщаніе. На другой день, Англійскій посланникъ, въ сопровожденіи Датскаго министра иностранныхъ дѣлъ графа Кнута и генерала Оксгольма, отправился въ Копенгагенъ, откуда генералъ Оксгольмъ выѣхалъ немедленно въ С. Петербургъ, и Англійскій посланникъ отправилъ съ пароходомъ курьера въ Лондонъ. Въ официалномъ журналѣ *Post Och Inrikes Tidningar* присовокупляютъ: „Вскорѣ, и не далѣе какъ чрезъ нѣсколько дней, объяснится, будемъ ли мы въ необходимости готовиться къ войнѣ, какъ этого желаютъ наши войска, или же, вмѣсто того, дѣло кончится миролюбивымъ образомъ.“ Изъ сего заключать слѣдуетъ, что ожидаемые отвѣты С. Петербурскаго и Лондонскаго кабинетовъ, будутъ рѣшеніемъ вопроса.

ИТАЛІЯ.

Туринъ, 27 Іюня.

Соединеніе Ломбардіи съ Пиемонтомъ встрѣчаетъ сопротивленіе тамъ, гдѣ вовсе не ожидали его. Здѣсь образовалась сильная партія, которая подала протестъ противъ слиянія обеихъ странъ въ одну, преимущественно же она не хочетъ и слышать о законодательномъ собраніи. Туринцы особенно опасаются того, чтобы столица соединеннаго королевства не была переведена въ Миланъ.

По частному письму изъ Милана, переговоры о заключеніи мира между Австріею и Ломбардіею, совершенно уже прекратились. Временное Миланское правительство требовало, чтобы рѣка Исонцо была границею его владѣній, а также присоединенія италійскаго Тироля.

кѣ, зная существующее до сихъ поръ запрещеніе браковъ между Жидами и Христіанами, и предписуе формѣ такихъ мѣшанныхъ браковъ.

XIEST. SLEZEWICKO-HOLSZTYŃSKIE. Flensburg, 12 lipca.

Generał Wrangel dowiedziawszy się, że Duńczycy wzniesli szaniec pod Hadersleben, wyruszył 20 z. m. w celu stoczenia z nimi bitwy, ale nieprzyjaciel cofnął się w nocy do Jutlandyi. Wojsko Pruskie zabrało tylko z jego tylniej straży kilku jeńców. Generał Wrangel nie wkroczył do Jutlandyi, ale tak wojsko swoje rozłożył, aby też zasłoniło północny Szlezwik od napadu Duńczyków.

Apenrade, 30 czerwca.

Pod Hadersleben zaszła potyczka między ochotnikami, zostającymi pod dowództwem Majora Tann, a oddziałem Duńskim, w której ostatni pokonany został. Major Tann wszedł nazajutrz do miasta, a Duńczycy cofnęli się ku Fionii.

SZWECYA I NORWEGIA.

Sztokholm, 16 czerwca.

Cała flota Szwedzko-Norwęgiska stoi obecnie w przystani Malmö, składa się z 12 okrętów wojennych, z których 4 są fregaty. W Malmö stoją także dwa bataliony gwardyi, trzy szwadrony huzarów, batalion grenadierów, tudzież dwa półki; inne wojska rozłożone są w Landskronie, Helsingborgu, w okolicach Lyngby i Tvedöra. Pomimo ten pozor wojenny, ciągle odbywające się konferencje dyplomatyczne, każą wnosić, że się toczą układy. Poseł Angielski, przybyły z Kopenhagi, przedstawiony był, d. 9-go b. m., przez Ministra spraw zagranicznych, Królowi Oskarowi, z którym miał długą konferencję. Król udał się potem do Króla Duńskiego i także długo z nim rozmawiał. Nazajutrz, Poseł Angielski odpłynął z Hrabią Knuth (Ministrem Duńskim spraw zagranicznych) i z Generałem Oxholm, do Kopenhagi, skąd Generał Oxholm udał się niezwłocznie do Petersburga, a Poseł Angielski wysłał parostatkami gońców do Londynu. Dziennik urzędowy *Post Och Inrikes Tidningar* dodaje: „Wkrótce, i zapewne za dni kilka, wyświeci się, czy mamy, jak jest życzeniem żołnierzy, przygotować się do boju, czyli też krwawej walki ma zapobiedz uгода dobrowolna.“ — Z tego wnosić należy, że odpowiedzi, jakie nadejdą z Petersburga i Londynu, rozstrzygną tę ważną kwestyę.

WŁOSY.

Turyn, 27 czerwca.

Połączenie Lombardyi z Piemontem znajduje tam właśnie opór, gdzie go się najmniej spodziewano. Utworzyła się tu silna partya, która zainicjowała protestacyę przeciw złączeniu się obu krajów w jeden, a mianowicie ani chce słyszeć o wspólném zgromadzeniu ustawodawczem. Turyniacy obawiają się szczególniej tego, aby stolica połączonego Królestwa nie była przeniesiona do Medyolanu.

Według prywatnego listu z Medyolanu, układy o pokoj między Austryą i Lombardyą zupełnie się rozchwiały, z powodu, iż tymczasowy Rząd Medyolański żądał rzeki Isonty za granicę swego kraju, oraz przyłączenia Tyrolu Włoskiego.